

DE WARE ZIN VAN ONS ZIJN

Studie

VAN GENESIS tot en met OPENBARING

STUDIE 7

Gods plan en de zondeval

De zin van het zijn in tekening gebracht en toegelicht

Zoals onder andere vanuit **Genesis 1:26** en **Efeze 1:4** blijkt, heeft de Drie-enige God de mens in relatie tot zijn Zoon Jezus Christus gedacht en gewild - in en vanuit intern overleg - voor de grondlegging der wereld. We kunnen dit 'voor de grondlegging der wereld' als niet met ons begrip tijd aan te duiden 'moment' weergeven met 'de eeuwen her'.

In tekening is dit aan te geven zoals hiernaast afgebeeld, door de drie half gebogen lijnen.

Het ogenblik dat de Drie-enig God zijn gedachte om de mens te

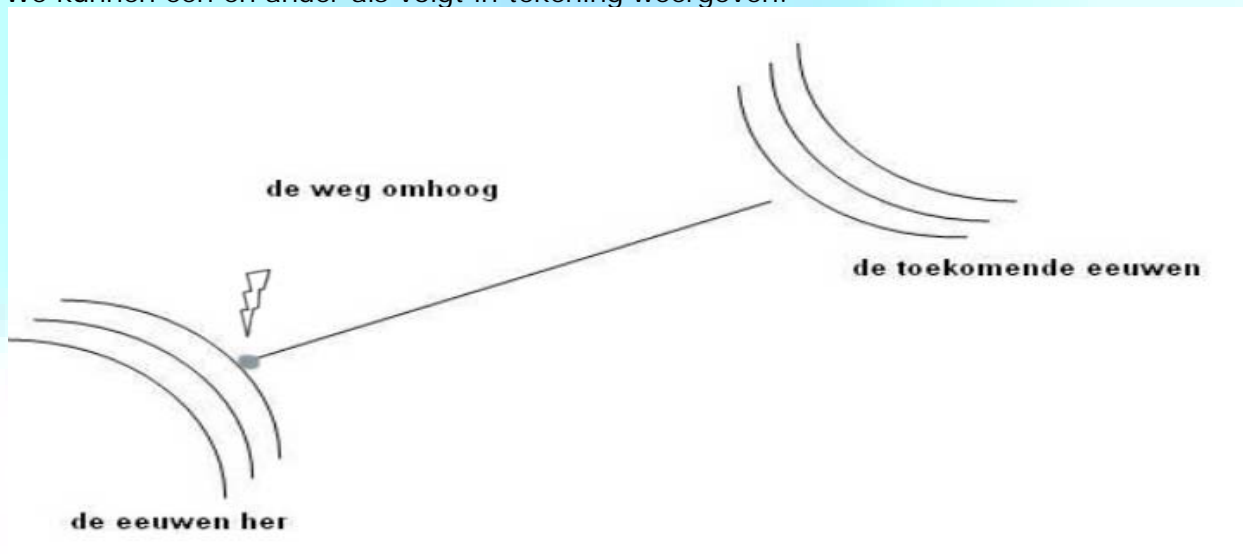
maken (**Gen. 1:26** - Laat **Ons** mensen maken...) in daad omzet, start met het begin van de schepping en wordt in de Bijbel (**Gen. 1:1**) aangegeven met de omschrijving 'in den beginne'. In tekening is dit weer te geven door een dikke stip, die het niet met ons begrip tijd aan te duiden 'moment' van de start van Gods schepping markeert en waarbij de schepping van 'de hemel en de aarde' wordt genoemd. Wat we ons daarbij inhoudelijk moeten voorstellen, wordt niet vermeld. Wel wordt er middels het gebruik van het voegwoord 'en' en een letterlijk vertalen van de grondtekst duidelijk in **vers 2** dat het gebeuren zoals omschreven in **vers 1** - als het gaat om de aarde - plotsklaps als 'woest en ledig geworden' wordt omschreven. Ofwel, de aanvankelijk geschapen aarde (met wat dit al niet mag inhouden qua geschapene) werd om een in Genesis niet vermelde reden verwoest en we horen in **vers 2** nadrukkelijk melding maken van 'duisternis'. Een aanduiding die vanuit andere Bijbelboeken (met name de nieuwtestamentische) van toepassing is op de duivel. De sterkste aanwijzing in relatie met de scheppings-geschiedenis zoals weergeven in **Genesis 1** vinden we in **Johannes 1:1-18**. Het 'woest en ledig worden' is aan te geven door in de voorlaatste tekening een bliksemschicht weer te geven.

Genesis 1:2b laat weten dat ondanks het woest en ledig worden van de geschapen aarde de Drie-enig God het werk van zijn handen niet loslaat: en de Geest Gods broedde over de wateren.

De Drie-enig God liet zijn voornemen, met centraal de mens (**Gen. 1:26**) in relatie tot zijn Zoon (**Ef1:4-6**), niet los. De uiteindelijke bedoeling van God's 'voornemen' en '(de raad van zijn) wil' (**Ef. 1:11**) is pas in de nieuwtestamentische tijd onthuld. Met name Paulus heeft een en ander beschreven, daarbij veelal sprekend over 'het geheimenis'. Het is in **Efeze 5** dat Paulus een directe verband legt, onder die noemer ('geheimenis'), met de scheppingsgeschiedenis van de mens als man en vrouw en zijnde bestemd voor elkaar (**Gen. 1:26-28**). De schepping van de mens als man en vrouw bestemd voor elkaar - één vleesworden - geeft de blauwdruk weer van Gods bedoeling met de geschapen mens in relatie tot zijn Zoon: Dit geheimenis is groot, doch ik spreek u met het oog op Christus en de gemeente (**Ef.5:32**). Om bij het volkomen realiseren van dit voornemen - 'het geheimenis' - uit te komen, blijkt God door 'de tijd' (de menselijke geschiedenis - in de Bijbel wel omschreven als 'deze eeuw' (zie b.v. **Luc. 20:34, 2 Cor. 4:4, Ef. 2:2 en 6:12**)) een lange weg met de mens te willen/moeten gaan, terwijl aan het einde 'de tijd' (zoals wij dit begrip 'tijd' als meetbaar kunnen duiden) weer opgaat in de oneindigheid - aangeduid met 'toekomstige eeuw(en)' (zie voor de omschrijving 'toekomstige eeuw' b.v. **Marc. 10:30 en Hebr. 6:5** en voor het meervoud b.v. **Ef. 2:7**).

We kunnen één en ander als volgt in tekening weergeven:

We zien de eeuwen her, weergegeven door drie half gebogen lijnen, waarin God de schepping van de mens in zijn Drie-eenheid als voornemen noemt en bespreekt; de lichtgrijze stip, in deze tekening weergevend, de *herscheping* na het woest en ledig worden (weergegeven door de bliksemschicht) - dus Gods handelen vanuit het broedden van de Geest over de wateren (hier mag gewezen worden op het opmerkelijke gegeven dat in het Hebreeuws in **Genesis 1:28** letterlijk door de zegenende God aan het adres van de mens - als opdracht - wordt gesproken over een 'hervult de aarde' - de Engelse King James vertaling spreekt dan ook terecht over 'replenish the earth'. Een vertalen dat de gedachte aan een herscheppen onderstreept.). Uit de grijze stip loopt een lijn die de door God gedachte noodzakelijke 'tijdslijn' (menselijke geschiedenis) weergeeft om uit te komen bij het realiseren van Gods voornemen en wil met de mens in relatie tot Christus in de toekomstige eeuwen (weergegeven met door drie half gebogen lijnen). De 'tijdslijn' is geen horizontale lijn, maar een oplopende lijn, uitbeeldend dat de mens tot ontwikkeling (rijpheid) moet komen - Gods weg met de mens.

In **Genesis 1:27** wordt als kroon op Gods scheppingswerk de schepping van de mens genoemd. De Drie-enig God schiep de mens niet omdat Hij moest en ook niet omdat Hij de mens nodig had, maar Hij schiep de mens *uit vrije wil* (**Ef. 1:11** - naar de raad van zijn wil). Op deze scheppingsdaad wordt in **Genesis 2:7** vergrotend ingezoomd. In **Genesis 2:18** zien we hoe God naast Adam, Eva maakt. En ook dat gebeuren - die manier van scheppen - drukt duidelijk meer uit. Werd hiervoor al even verwezen naar **Efeze 5** en met name **vers 32** als het gaat om 'het geheimenis', hier ligt daarnaar opnieuw een verwijzen.

In **Efeze 5** staat Christus voor de bruid, en de gemeente voor de bruidegom en dat vinden we al weergegeven (als een blauwdruk) in de schepping van Adam en Eva - man en vrouw. God bracht hen bij elkaar, zoals Hij ook de bruid (de gemeente) en Christus bij elkaar brengt. Het is Gods bedoeling dat elk mens daartoe (tot de bruid) zou behoren, daartoe heeft Hij de mens namelijk voor de grondlegging der wereld uitverkoren, maar... wat doe ik met die uitverkiezing? Velen zullen geroepen blijken te zijn, maar weinig uitverkoren (**Matt. 22:14** - een zaak waar zeker in een latere studie nog bij zal worden stilgestaan).

We zien in **Genesis 2:18** dat de vrouw uit de man genomen wordt. Komt ook niet de gemeente (met elk daartoe horend wedergeboren mens) uit Christus en is zij niet bestemd voor Hem (wedergeboren tot - **1 Petr. 1:3**)?

De mens stond direct na de schepping in een perfecte verhouding tot God, tot de medemens, zichzelf en de natuur. God had de mens de volle ruimte gegeven met slechts één restrictie zoals verwoord in **Genesis 2:16 en 17**. Deze verzen tonen een gebod dat gehoorzaamheid vroeg, niet vanuit dwang maar vanuit liefde: En de HERE God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven.

De mens was allerm minst als robot geprogrammeerd, maar had een vrije wil (vgl. God die de mens, zoals zojuist aangegeven, *uit vrije wil* schiep - ook hierbij blijkt het geschapen zijn 'naar ons beeld, als onze gelijkenis'). Die vrije wil houdt in dat de mens een morele keuze kan maken op basis van denken, handelen en voelen. Kortom, de omstandigheden waren perfect (**Gen. 1:31** - ...en zie, het was zeer goed) om toe te leven naar Gods doel. Gods plan werd evenwel verstoord:

De zondeval

Vanuit het schijnbare niets verschijnt de duivel in de gedaante van een slang (**Gen. 3:1 e.v.**). In het plan van zijn opstand tegen God paste de dan volgende stap, de verleiding van de mens tot zonde. Hij gaat van start met de hem zo typerende frase: God heeft zeker wel gezegd. Zo probeert hij ook de mens tot opstand tegen God over te halen en bewijst hij zich als een vijand van God en moordenaar van de mens. Zijn listigheid (**Gen. 3:1**) blijkt onder meer uit het gegeven dat hij niet God aansprak op het door Hem gegeven gebod aan de mens, maar de mens en opmerkelijk is dat hij dan Eva aansprak. Wat zou er gebeurd zijn als Adam was aangesproken? Het is een bekend gegeven dat bij de vrouw de ratio niet voorop staat, maar zij gemakkelijk is aan te spreken op het gevoel en zij daarom gauwer dan de rationele man afaaat op wat voor ogen is.

Klopt het wat de duivel tegen de vrouw aansluitend op zijn genoemde typerende beginfrase zegt: Gij zult niet eten van enige boom in de hof (**Gen. 3:1b**)? En wat als het gaat om de reactie van de vrouw: Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven (**Gen. 3:2 en 3**)?

Wat de duivel aan Eva zei klopte in het geheel niet. De duivel maakt het gebod altijd zwaarder dan het is: niet eten van *enige* boom in de hof. Hij is dan ook de vader van de leugen (**Joh. 8:44**) en zelfs als hij waarheid lijkt te spreken, liegt hij nog.

Eva's antwoord komt evenmin overeen met wat God had gesteld, immers welke boom stond er in het midden? Was de mens verboden daarvan te eten? Waar stond de boom waarvan niet gegeten mocht worden (let op: God had 'aanraken' niet verboden! De mens neemt wat gauw de gesuggereerde zwaarte van Gods geboden over.).

De duivel valt altijd daar aan waar de kennis van Gods Woord het zwakste is en hij haakt veelal in op de drie voornaamste grondbeginselen die ook de mens vandaag aanspreken:

1. De begeerte van het vlees.

2. De begeerte van de ogen.
3. De hoogmoed van het leven.

+

1 Johannes 2:16

Maar let op **vers 17** dat zegt: En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid. Hoe waar is het woord dat de Prediker sprak: ...zie toch: ik heb ontdekt, dat God de mensen recht gemaakt heeft, maar zij zoeken vele bedenkselen (**Pred. 7:29**).

En waar is Adam in dit hele gebeuren?

Hij stond er niet alleen bij en keek er naar, maar wanneer Eva de vrucht aan hem geeft, eet ook hij ervan (**Gen. 3:6b**)! Wie zondigde nu het eerst? ...Adam heeft zich niet laten verleiden, maar de vrouw is door de verleiding in overtreding gevallen (**1 Tim. 2:14**).

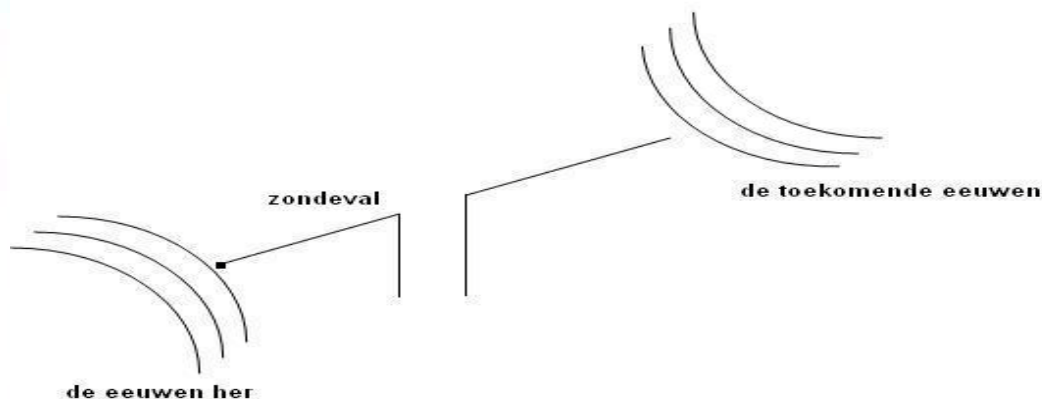
Door wie kwam dus volgens de loop der dingen de zonde in de wereld?

Toch gaat de Bijbel er nadrukkelijk vanuit dat de zonde door Adam in de wereld is gekomen (**Rom. 5:12**), waarom? Adam wordt hier al gezien/aangesproken als de geestelijk verantwoordelijke, als het hoofd van de vrouw en de priester van het gezin.

Wie gaf (geeft) de mens uiteindelijk de schuld?

In **Genesis 3:11 e.v.** stoten we op het de mens zo eigen afschuiven van verantwoordelijkheid en het uiteindelijk de schuld van alles leggen bij God: 1. de vrouw zeide: De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten, 2. de mens (Adam): De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten

Wie had de schuld? DE MENS. Hoe wordt dit alles genoemd? De zondeval, een gebeuren dat er voor zorgde dat de oplopende lijn zoals door God beoogd, afknapte - in tekening weergegeven:

De gevolgen van de zondeval? Adam verliet Gods weg, ging een eigen weg met als uiteindelijk gevolg wat zonde letterlijk betekent: het doel missen, Gods weg omhoog en gevallen in de 'kloof'. Het effect was direct merkbaar:

De mens merkt zijn schuld, het geweten gaat spreken (**Gen. 3:7**)

Het open contact met God blijkt verbroken, de mens verschuilt zich voor Hem (**Gen. 3:8**)

De mens schaamt zich voor de medemens (**Gen. 3:7**)

De relatie met de natuur is niet meer goed (**Gen. 3:17, 18**).

In de volgende studie wordt ingegaan op de vraag of er een uitweg is uit de 'kloof'.

Voor vragen of reacties wordt verwezen naar de mogelijkheid tot contact zoals aangegeven op de site.